

Czy okoliczność, że pracodawca nie udzielił żądanej informacji pozwala przypuszczać, że doszło do zarzucanej mu przez pracownika dyskryminacji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 204, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 180, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najwyżší súd Slovenskej republiky (Republika Słowacka) w dniu 23 sierpnia 2010 r. — Jozef Križan i in. przeciwko Slovenská inšpekcia životného prostredia

(Sprawa C-416/10)

(2010/C 301/15)

Język postępowania: słowacki

Sąd krajowy

Najwyżší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jozef Križan, Katarína Aksamitová, Gabriela Kokošková, Jozef Kokoška, Martina Strezenická, Jozef Strezenický, Peter Šidlo, Lenka Šidlová, Drahoslava Šidlová, Milan Šimovič, Elena Šimovičová, Stanislav Aksamit, Tomáš Pitoňák, Petra Pitoňáková, Mária Križanová, Vladimír Mizerák, Lubomír Pevný, Darina Brunovská, Mária Fišerová, Lenka Fišerová, Peter Zvolenský, Katarína Zvolenská, Kamila Mizeráková, Anna Konfráterová, Milan Konfráter, Michaela Konfráterová, Tomáš Pavlovič, Jozef Krivošík, Ema Krivošíková, Eva Pavlovičová, Jaroslav Pavlovič, Pavol Šipoš, Martina Šipošová, Jozefína Šipošová, Zuzana Šipošová, Ivan Čaputa, Zuzana Čaputová, Štefan Strapák, Katarína Strapáková, František Slezák, Agnesa Slezáková, Vincent Zimka, Elena Zimková, Marián Šipoš i miasto Pezinok

Strona pozwana: Slovenská inšpekcia životného prostredia

Pytania prejudycjalne

1) Czy prawo wspólnotowe (w szczególności art. 267 TFUE) nakazuje tudzież zezwala sądowi najwyższemu państwa członkowskiego skierować z urzędu wniosek o wydanie przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzeczenia w trybie prejudycjalnym również wtedy gdy sytuacja w postępowaniu przed sądem krajowym przedstawia się następująco: trybunał konstytucyjny uchylił wyrok sądu najwyższego, który został oparty przede wszystkim o zastosowanie prawa wspólnotowego z dziedziny ochrony środowiska nakazując temu sądowi zastosowanie się do swojej oceny prawnej, która oparta została o naruszenie w jednej z części postępowania konstytucyjnych przepisów procesowych i materialnych bez brania pod uwagę aspektów prawa

wspólnotowego, pojawiających się w ramach sporu; innymi słowy: w przypadku gdy trybunał konstytucyjny działając w charakterze sądu orzekającego w ostatniej instancji doszedł w niniejszym przypadku do wniosku, że skierowanie pytania prejudycjalnego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest niezbędne i tymczasowo wykluczył zastosowanie w postępowaniu przed sądem odsyłającym przepisów dotyczących ochrony środowiska?

- 2) Czy możliwa jest realizacja podstawowego celu zintegrowanego zapobiegania, który wynika przede wszystkim z motywów 8, 9 i 23 preambuły oraz z art. 1 i 15 dyrektywy Rady 96/61/WE ⁽¹⁾ dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli i ze wspólnotowego prawa ochrony środowiska ogólnie, czyli zintegrowane zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontrola również w drodze przyczynienia się społeczeństwa w osiągnięciu tego celu za pomocą postępowania, w którym zainteresowanemu społeczeństwu w chwili rozpoczęcia procedury zintegrowanego zapobiegania nie został zapewniony dostęp do wszystkich istotnych dokumentów (art. 6 dyrektywy 96/61/WE w związku z jej art. 15), przede wszystkim do decyzji o lokalizacji składowiska odpadów a po przeprowadzeniu postępowania w pierwszej instancji brakujący dokument zostaje załączony do akt, na takich warunkach, że jego treść nie zostaje podana do wiadomości innych stron postępowania z tego względu, że jest to materiał objęty ochroną z tytułu tajemnicy handlowej. Innymi słowy: czy można w sposób uzasadniony stwierdzić, że decyzja o lokalizacji przedsięwzięcia (przede wszystkim jej uzasadnienie) ma merytoryczny wpływ na przedstawianie argumentów, uwag i innych okoliczności?
- 3) Czy cele dyrektywy Rady 85/337/EWG ⁽²⁾ z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, przede wszystkim w odniesieniu do wspólnotowego prawa ochrony środowiska a ściślej warunku ustanowionego w art. 2, zgodnie z którym przed udzieleniem pozwolenia określone przedsięwzięcia muszą zostać poddane ocenie ich oddziaływania na środowisko w przypadku gdy opinia wyrażona początkowo przez ministerstwo środowiska w 1999 r., w drodze której postępowanie w przedmiocie oceny oddziaływania na środowisko (oos) zostało w przeszłości zamknięte jest utrzymywana w mocy przez kolejne lata na podstawie zwykłej decyzji bez uprzedniego przeprowadzenia ponownego postępowania oos. Innymi słowy czy można uznać, że ważność decyzji w rozumieniu dyrektywy Rady 85/337/EWG jest czasowo nieograniczona?
- 4) Czy wymóg ogólny ustanowiony w dyrektywie 96/61/WE (w szczególności w preambule i w art. 1 i 15a), zgodnie z którym każde państwo członkowskie dąży do zapobiegania zanieczyszczeniu i zmniejszenia jego poziomu również za pomocą zapewnienia zainteresowanemu społeczeństwu dostępu do odpowiednich, rzetelnych i skutecznych postępowań administracyjnych lub sądowych, w związku z art. 10a dyrektywy 85/337/EWG i art. 6 i 9 ust. 2 i 4 konwencji

z Aarhus obejmuje także prawo żądania przez to społeczeństwo aby na podstawie prawa krajowego przyjęty został administracyjny lub sądowy środek tymczasowy (na przykład postanowienie o zawieszeniu wykonania decyzji zintegrowanej) który tymczasowo - a mianowicie do chwili wydania rozstrzygnięcia co do istoty - umożliwia przewanie realizacji zaprojektowanego przedsięwzięcia?

- 5) Czy jest możliwe, że w drodze orzeczenia sądowego realizującego warunek ustanowiony w dyrektywie 96/61/WE, tudzież w dyrektywie 85/337/EWG lub w art. 9 ust. 2 i 4 konwencji z Aarhus a więc w zastosowaniu uznanego tam prawa społeczeństwa do odpowiedniej ochrony prawnej w rozumieniu art. 191 ust. 1 i 2 TFUE w zakresie polityki Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zostaje w sposób niezgodny z prawem naruszone przysługujące zarządcy przedsięwzięcia prawo własności, które zostało zagwarantowane między innymi w art. 1 Protokołu dodatkowego do Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności przykładowo w ten sposób, że w toku postępowania sądowego zostaje wobec wnioskodawcy stwierdzona nieważność ostatecznego pozwolenia zintegrowanego dla realizacji nowego przedsięwzięcia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 257, s. 26.

⁽²⁾ Dz.U. L 175, s. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 23 sierpnia 2010 r. — Wolfgang Hofmann przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-419/10)

(2010/C 301/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wolfgang Hofmann

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 1 i art. 11 ust. 4 zdanie drugie dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie musi odmówić uznania ważności prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie poza okresem tymczasowego zakazu ubiegania się o nowe prawo jazdy osobie, której prawo jazdy zostało cofnięte na terytorium pierwszego z wskazanych państw członkowskich, i

która w chwili wydania prawa jazdy miała miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, które wydało prawo jazdy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 403, s. 18.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 27 sierpnia 2010 r. — Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago przeciwko Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Sprawa C-422/10)

(2010/C 301/17)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie o SPC, a w szczególności jego art. 3 lit. b), pozwala przyznać dodatkowe świadectwo ochronne pojedynczemu aktywnemu składnikowi lub mieszaninie aktywnych składników, gdy:
 - a) patent podstawowy pozostający w mocy chroni pojedynczy aktywny składnik lub mieszaninę aktywnych składników, w rozumieniu art. 3 lit. a) rozporządzenia SPC; a
 - b) produkt leczniczy zawierający pojedynczy aktywny składnik lub mieszaninę aktywnych składników wraz z jednym lub większą ilością innych aktywnych składników jest przedmiotem ważnego zezwolenia, przyznanego zgodnie z dyrektywami 2001/83/WE ⁽¹⁾ lub 2001/82/WE ⁽²⁾, które jest pierwszym zezwoleniem na dopuszczenie do obrotu wspomnianego pojedynczego aktywnego składnika lub wspomnianej mieszaniny aktywnych składników?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311, s. 1).